

Un incís en nostra sèrie de masies, ens permet d'imaginar com podia haver estat el Pessebre en les contrades de la nostra Vila.

Per això, ens hem permès d'ambientar el nostre «Betlem» posant les figures en una de les cabanes que hi ha prop d'Agramunt, que com gairebé totes resta abandonada, ja que la mecanització agrícola ha fet perdre la seva utilitat.

us desitja

*a tots Bon Nadal
i feliç Any Nou.*

El lector opina...

Sr. Director de SIO:

Em permeto d'expressar-me en el periòdic que vostè dirigeix per a demanar un aclariment al comentarista de la notícia del mes passat «Regadius a la vista», el Sr. Pons.

I començo per dir-li que sóc un admirador de la seva lletra escrita, tant en aquest periòdic com en el Butlletí de la C.A.G. També les seves contestes l'altre mes a la secció "La Nostra Gent" en van ratificar en la creença que exposa allò que de veritat creu.

És aquest el motiu que em fa exterioritzar la meua estranyesa davant una frase del seu comentari d'aquest últim mes i és la que diu: "Em fa l'efecte que la decepció la vam tenir tots, si bé per uns altres motius que farien de mal explicar". M'estranya, Lluís, que per a vostè faci de mal explicar els motius d'aquesta suposada decepció col·lectiva, doncs tots sabem que té la ploma fàcil i a mi m'agradaria, i crec que a molts també, poder llegir a SIO aquests motius que fan de mal explicar.

Seu Afm.

J. BONET

★ ★ ★

Amic Bonet: Amb les teves «ensabonades» em busques les pessigolles i pretens complicar-me la vida, i jo, avui, sóc més aviat partidari de la tranquil·litat i els bons aliments.

La sinceritat que m'atribueixes exigeix pensar tot el que es diu; però, ni de lluny, obliga a manifestar públicament tot el que un pensa. No oblidis que si s'ha d'anar a la presó, que sigui almenys per alguna cosa que valgui la pena, perquè seria ridícul, per no dir insensat, agraviar a la gent i buscar-te enemics per qüestions de poca importància.

Ben afectuosament,

LLUIS PONS SERRA

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 100 ptas.

Extranjero 115 ptas.

Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

En cumplimiento de lo que dispone el art.º 24 de la vigente Ley de Prensa e Imprenta, nos place manifestar que SIO es propiedad del Ayuntamiento de Agramunt y que su publicación no tiene finalidad lucrativa. El importe de la edición se cubre con las suscripciones, anuncios y una subvención variable del Ayuntamiento.

Sr. Director de SIO:

Agrairiem la publicació de les següents ratlles.

ELS JOVES també formem part d'aquest poble. Aquesta és una realitat ineludible. Sigui pel que sigui, això sembla que s'havia oblidat.

ELS JOVES hem sentit la necessitat d'unir-nos, d'aplegar-nos amb la intenció de fer ressonar més fortament les nostres veus i activitats.

El dia 19 d'octubre vam fer la primera trobada de joves: De llavors ençà cada setmana ens hem trobat pel nostre compte; cap entitat hi té res que veure encara que això no vol dir, ni molt menys, que rebutgem la seva ajuda. **PRETENEM FER UN GRUP AMPLI ON TOTHOM QUE ES SENTI JOVE PUGUI TROBAR-S'HI ACOLLIT.**

Busquem i volem el que no hem trobat fins ara: la joventut d'Agramunt unida, unes activitats organitzades, un cau on emparar-nos... Ja hem fet uns projectes de cara al futur: una vetllada el quatre de gener, una enquesta referent a la joventut, unes reunions periòdiques... com a balanç positiu podem presentar dos mesos de reunions on s'han reflexat els nostres problemes i l'actitud que volem prendre vers el demà.

Ara fem una crida a tots els joves; encara som pocs per tirar endavant aquest poble mig envellit per l'apatia, per l'anar fent o pel fatalisme que diu que a Agramunt no es pot organitzar res (Amb això no hi creiem!!) Cal regenerar la saba corrompuda i vella per una de més jove i viva. ¡Volem un Agramunt més JOVE!

JOVES D'AGRAMUNT

30 novembre 1974

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

FIBAL

Sastrería y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14

Teléfono 39 07 36

AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

Escolleixo tres notícies que m'han cridat l'atenció: les reunions parroquials de formació religiosa, el curs de capacitació agrícola i la reunió sindical d'empresaris. Tres notícies ben recents i totes elles amb un denominador comú: l'escassa assistència de persones interessades.

Ben cert que el curs de socorrisme, amb prop d'un centenar de participants, fou una excepció ben remarcable i satisfactòria; però això no obsta a que siguin molt rars els actes que tenen poder de convocatòria pels agramentins. La gent acudia en gran nombre, posem per cas, a contemplar el Castell de Focs Artificials de la Festa Major. I encara avui es belluga per participar en certes solemnitats religioses, per tafanejar l'actuació d'un artista de moda, o per concórrer a l'enterrament d'una persona jove que ha mort en tràgiques circumstàncies; però aviat acabariem la llista si volguéssim fer-la de les vegades que els agramentins ens bolquem massivament en un indret o en un local.

D'ordinari els toca el perdre als actes d'indole cultural. Es freqüent donar la culpa a la televisió; però al meu pensar les causes són més profundes i més complexes que l'afició a veure i escoltar la "tele". I una d'aquestes causes podria ser un determinat aspecte del nostre tarannà.

Els agramentins som una gent metòdica i ordenada, tots tenim un pla de vida traçat i procurem mantenir-lo, peti el que peti. Em refereixo, naturalment, a les poques o moltes hores lliures que cada veí pot disfrutar. Estic ben persuadit que són molt pocs —si és que n'hi ha cap— els que en un moment determinat del seu temps lliure no s'apiguen a fer. Tot ho tenim previst i decidit: la "tele", el diari, el bar, la tertúlia... O les aficions particulars de cada u, que igualment poden ser col·leccionar segells, que dir mal dels que manen.

En un poble tan rigorosament metòdic, on una distribució del temps tan ben ajustada, ¿qui és el pinxo que pot introduir-hi un acte que fuig del programa normal? Tan se val si es tracta d'una reunió, d'un curs o una conferència. Pocs seran els que negaran interès als actes anunciats; però ja serà més difícil decidir-se a participar-hi, perquè en aquella hora, els altres dies, tenim previst fer això, allò o allò altre...

No, no és aquest tarannà descrit anteriorment l'única causa del fracàs o la vida lànguila de certes activitats. Al fons del fons hi trobaríem també altres coses i entre elles una diversitat de parers i d'aficions. Ben mirat una conseqüència lògica del pluralisme que en tots els aspectes impera a la nostra Vila.

ISET

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

INAUGURACIÓ

La Penya Barcelonista d'Agramunt i Comarca ha inaugurat el seu local social, situat a l'avinguda de Jaume Mestres. De moment hi són instal·lades les ofícines i un ping-pong.

CURSET

L'Agència d'Extensió Agrària organitzà un curset de dos setmanes de durada, sobre sols, adobs i gestió empresarial. El nombre de pàgesos assistents arribà just a la vintena, la meitat de la vila i la resta de la comarca.

ACCIDENT

Una vegada més, i molt a pesar nostre, hem de deixar constància d'un accident. Aquest es produí el passat dia 17 i prop de Mafet. La víctima principal en fou un jove d'Ossó, Josep Miralles Pampalona, al qui a conseqüència de les ferides li fou amputada la mà esquerra.

AMBULANCIA

El dia 17 l'ambulància efectuà el seu primer servei. Malauradament són nombrosos els que ja porta fets. Això confirma la necessitat que la nostra comarca té d'ella.

VIA TGE

Organitzat per la Penya Barcelonista, el diumenge 17, un grup d'agramuntins es desplaçà a Montserrat per participar en una trobada d'homenatge al Fútbol Club Barcelona, el Barça, en el 75 aniversari.

FLAUTES

El diumenge 24 es celebrà en la nostra vila la Tercera Trobada de flautistes. La diada fou un èxit encara que el públic que hi acudí no fos massa nombros.

ASSEMBLEA

El dia 28 i en la veïna població de Balaguer es clausurà l'Assemblea Empresarial. Una de les ponències era agramentina.

SUSPENSIO DE PAGAMENTS

Segons notícies recollides de la premsa regional, Ibèria Ràdio, radicada a Cervera ha fet suspensió de pagaments. Aquesta notícia ens afecta ja que són nombrosos els comarcans que hi treballen.

NOVEMBRE

El mes de novembre ha estat extremadament benigne. Les plujes han estat molt escasses, tan just perquè els sembrats neixessin i que a conseqüència de la manca de gelades s'hi posés el "cuc".

PÈRILL

El dia 25 s'ensorrà una casa del carrer de Sió, propietat del senyor Jolonch. Una notícia que pot servir per posar-nos en guàrdia.

CONCURS

En el Concurs Provincial de Dibuixos Infantils convocat pel Pla Nacional d'Higiene i Seguretat del Treball hi han concorregut 49 col·legis, presentant 1002 dibuixos. Hem de remarcar que entre els tres premis i 25 accèssits, ha estat premiada amb un accèssit la nena Maria Dolors Creus Pujol, alumna del Col·legi Nostra Senyora del Socós de la nostra Vila.

DEFUNCIO

El dia 10 d'aquest mes, el sastre Salvador Noguera Gimbert, morí a l'edat de 75 anys. Des d'aquestes pàgines, Sió vol fer arribar a la vidua i fills el més sentit condol.

Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

ASSEMBLEES SINDICALS

La notícia que fa referència a l'Assemblea d'empresaris que s'ha celebrat a Balaguer el dia 28 del passat mes de novembre, no té a primera vista altra transcendència que la d'haver-hi participat una ponència d'Agramunt, així com també la que es celebra a Ponts de Dirigents Sindicals, de la que en donaven notícia el mes passat.

Fem comentari d'aquesta notícia perquè la convocatòria de l'esmentada assemblea ha ratificat una vegada més el poc interès que desperta entre els empresaris locals, doncs, en dues reunions prèvies que es celebraren aquí a Agramunt assistiren un 30 per cent a la primera i un 20 per cent a la segona de entre tots els convocats, malgrat es tractessin temes d'interès i de transcendència pels interessos particulars de cada un.

Aquestes ratilles no volen pas ésser una censura a aquesta actitud, doncs estic convençut que malgrat tot, la convocatòria no tenia el suficient al·licient com per mobilitzar a la gent, doncs dono per suposat que tothom sap allò que més li convé pels seus interessos.

J. B.

III Trobada de Flautistes El Concert de la Tarda

El dia 24 de novembre tingué lloc lloc ací Agramunt, la III Trobada de flautistes. L'acte principal de cara als no components dels Grups de Flautistes —Corresponents a les poblacions de Bellpuig, Cervera, Ivorra, Tàrraga, Tarroja i Agramunt— fou el concert que se celebrà a la nostra Església Parroquial.

L'acte en si fou un gran èxit per diverses raons, jo diria que la principal va ser inesperada, a la vegada que sorprenent, no crec que ningú esperés que la cosa quedés tan arrodonida. De vegades un acte així es pren, o ens el

prenem, com una certa obligació d'haver-hi d'assistir, colaborar, al ser una tasca bonica, simpàtica, però sempre d'un to menor. En el fons la considerem cosa, un tan anacrònica, sinó utòpica de realitzar, a nivells mitjanament notables; vaja, una cosa per a la canalla, que sempre serveix com a quelcom de fre, de destorb, per a que s'encarrilin el dia de demà cap a les discoteques. Fins i tot, amb una certa possibilitat d'agradar-los-hi tant, flauta i cant coral, que els interressi més aquesta música i aquests ambients als altres.

Fou, repeteixo, inesperat i sorprenent, el que tingués més qualitat de l'acostumat i el suposat. Cal doncs, felicitar a tots sense excepció, no vull citar ningú, perquè aquesta gent TOTS, treballa en equip el més desinteressada i vocacionalment que es pot.

Havíem escoltat fa menys d'un any alguns d'aquests grups de flautes, i hem pogut constatar l'avanç aconseguit en el so, l'harmonia, i el ritme dels diversos grups. Afortunadament han canviat anant a més qualitat, i a nosaltres també ens han fet canviar. Ells han evolucionat, nosaltres també, així deu ser l'art: Canvi, evolució, moviment, fer via, digueu-li el que volgueu, la qüestió és no enquillosar-se.

Aquests grups de flautes i corals no hi ha dubte que treballen moltíssim, els fruits dels esforços que ens ofereixen, l'oient capacitat —com és tot ser senzill, en aquest cas el de les nostres comarques— el capta i agraeix. Val a dir que el captariem i agrairíem més, si més assistíssim, però vaja, la cosa es pot dir que ha començat. I l'èxit de públic no ha mancat. Invita, doncs, a repetir l'experiència sense por al fracàs.

El que no deuríem fer és, quedar-nos a nivells més baixos que ells en el que respecta a generositat i noblesa. És anacrònic el que passin la gorra o la barretina, no creieu que mereixen el que paguem una entrada com en altres espectacles? Qui més que ells mereixerà la nostra aportació econòmica. Esforcem-nos per posar-nos a la seva altura per a degustar degudament la seva música i cants, però a més, considerant i apreciand, l'esforç constant que també cal que agraiem, aplaudim i recompensem.

Com agramuntesos, hem d'estar joiosos també i agrair-los-hi, a tots els amics de fora, que ens fessin la gràcia d'assistir al concert en la nostra església, que en cap altre lloc hauria quedat millor que ací.

Fins una altra! A reveure, i ben aviat si a Déu plau!

Josep FARRENY.

Cap a un Pagès menys «Pagès»

El Servei d'Extensió Agrària és una obra eficaç i digna d'elogi, un autèntic apostolat si amb aquest mot volem significar tota accló destinada a promoure i afavorir el millorament d'un determinat sector —en aquest cas la pagesia— d'una manera desinteressada.

Durant la primera quinzena de novembre els responsables de l'Agència d'Extensió Agrària d'Agramunt van realitzar un cursset sobre sols, adobs i gestió de l'empresa agrària. Va tenir lloc als locals de la Germandat Sindical, amb l'assistència d'una vintena de pagesos, la meitat dels quals, si fa o no fa, eren de la comarca. Entre els assistents no hi predominava cap edat determinada, perquè n'hi havia de joves, de grans i d'entre mig. L'única nota a posar de relleu és que eren pocs.

Ben cert que aquests tipus de curssets estan programats per a grups reduïts; però hauria estat més satisfactori que les sol·licituds haguessin desbordat amplemment el "cupó" establert, ni que després haguessin hagut de celebrar-se altres edicions per tal de satisfer la demanda. Pel que es veu, o bé els pagesos agramuntins aquells dies tenien molta feina i no van poder trobar un parell d'hores al vespre per assistir al cursset, o bé les qüestions debatudes no els preocupaven gaire.

I això que els temes eren interessants de veritat, sobretot la segona part del cursset dedicada a la gestió d'empreses. La gestió empresarial preconlitzada no es redueix a portar al dia la comptabilitat, per tal de saber exactament al cap de

l'any les pèrdues o els guanys; tant o més que això es tracta de fer estudis i comparacions sobre els resultats, a fi de detectar possibles falles —o factors positius— de l'explotació, a efecte d'augmentar la rentabilitat de la mateixa.

Una gestió empresarial d'aquest tipus es farà cada vegada més imprescindible, perquè ja avui s'exigeix per l'obtenció de certa mena de crèdits o ajudes al pagès. S'han acabat —haurien d'haver-se acabat— els temps que amb treballar n'hi havia prou, avui el pagès s'ha de prendre la molèstia d'analitzar, punt per punt, tot el procés de la seva labor, des de la preparació de les terres, fins als resultats de la collita i la seva comercialització. El pagès ha de deixar de ser "pagès", en el sentit pejoratiu del mot, sinònim de rusticitat, rutina i incultura.

PONS

Art més Art

De la III Trobada de Flautistes celebrada el passat 24 de novembre voldria parlar-ne, però no en l'aspecte de diada de convivència o de la seva interpretació artística.

Sols vull referir-me, deixar constància, del marc meravellós —sens dubte insuperable a la nostra Vila— on es va celebrar el concert de la tarda. Em refereixo, naturalment, a l'interior de la nostra Església Parroquial.

Era veritablement plaent a la vista, veure tota aquella jovenalla emmarcada dins la sobrietat de línies del nostre altar major, on la llum semblava donar vida a les centenàries pedres. Des del fons de la nau central la panoràmica era única: el so dolç de les flautes s'agermanava perfectament amb la grandiositat del recinte, les notes reptant entre les règies columnes es diluïen en les penombres de les arquivoltes creant un clima dins el què el sentit de la vista, sadollant-se de l'austeritat i bellesa que l'envoltava, potenciava la recepció de la música que escoltàvem.

A la sortida, el poder fruir, una vegada més, del romànic tardà de la façana, fou l'acabament ideal d'una tarda ben aprofitada.

MÉS DONAR-SE

Cal felicitar sincerament als promotors de la idea de portar aquest acte al Temple. Com també al senyor Rector per permetre que s'hi celebrés, ja que crec, és la primera vegada que la nostra Església serveix per un acte que no està lligat necessàriament amb el culte al que està destinat.

Desitjaria que aquesta no fos l'última i única vetllada a celebrar-hi. Pensant ja, entre altres manifestacions artístiques, amb les nostres Corals i l'agradable que seria escoltar-les dins aquest marc únic.

MENYS ¿QUÈ?

Encara que —i em sap greu acabar aquestes ratlles amb una nota pessimista, negativa —la poca assistència d'agramuntins (molt baix percentatge), malgrat que el recinte quasi estigués ple, fa pensar que "aquestes coses" a nosaltres no ens diuen res: ja que no era pas qüestió de preu, ni de temperatura (per cert molt agradable dins el recinte), i no estem pas en temps de vacances ni sortides.

Semblantment passa en els concerts de les Corals, on l'assistència és molt migrada. Elles mateixes tenen problemes de "vitalitat" i sols la total dedicació d'uns pocs fa que es mantingui la il·lusió en un futur millor, en un més alt nivell de cultura dins la nostra Vila, en front de la total indiferència de molts.

Potser és que en els temps que correm això de "la cultura", "l'entrega" estigui desfasat, no sigui "viu", que hi hagi aspiracions noves, nous plantejaments. Mes..., ¿què és vital, viu avui en dia? El comodisme?, L'adotrenament?, Lo fàcil? No ho sé, no ho sé.

MÉS ESPERANÇA

Jaume COTS

GRANET DE PEBRE

per Josep Farreny

NADAL, DIA SENSE ENEMICS

Que el BON JESÚS faci que els nostres fills puguin aprendre a l'escola, el català i en català l'any 1975

Avui no fingim
tot és autèntic.

No hi ha compliments
ni convencionalismes.

Avui és temps d'alegria.

Ha nascut el FILL DE DEU!!

Tirar la casa
per la finestra
fins podríem fer
si es pogués.

No n'hi ha per a menys.

Avui res de ploriquejar
ni de lamentacions.

Ningú cridi el mal temps
que aquest és el dia més bell.

A l'home tot temps li agrada avui,
tant si neva com si plou,
el bon temps és a dintre
tots els cors avui.

Res de reflexions profundes
serioses i trascendents.

Es el dia del NADÓ.

Fem-nos nens com ELL.

Siguem nens com ELL.

Purs com ELL.

Avui siguem tot AMOR.

Sols AMOR.

Tots AMOR.

Que avui ha nascut,
a estat, és l'AMOR
com va ser, és, i serà
per sempre aquest dia,
com aquell primer dia.

No, no és teatre ni joc,
si per cas és misteri.

Demanam que el miracle sia.

Que l'AMOR, esborri, fulmini, mati,
l'ignorància i el recel,
la desconfiança i la por.

Que no hi hagi
ni un ser amb fam,
ni un ser trist.

Ni un tret, ni una bomba,
ni un accident.

Res d'odi ni violència,
AVUI I PER SEMPRE.

BON Nadal i FELIÇ ANY NOU!!

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

CHOCOLATES JOLONCH

Teléfono 39 02 08

LA NOSTRA GENT

En Jaume Brils i Fauria

—Data de naixement?

—El 22 de desembre de 1913.

—Lloc de naixença?

—Al carrer Castell (cal Sabateret), Agramunt.

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

—Sóc agramuntí de soca i arrel. A excepció dels anys 39-42 a França, sempre he viscut a la Vila.

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

- primaris
- secundaris
- superiors.

—L'ensenyament primari solament. Des dels 3 anys als 14 al Col·legi dels "Hermanos" de Sant Joan Baptista de La Salle. No vaig passar estudis superiors perquè fill d'humils obrers ja feren prou de poder-me costejar els "Hermanos".

Dels "Hermanos" en tinc una grata recordança, els seus sistemes d'ensenyament eren efectius, estimulats altament amb els veus "vales" de diferent valor, amb premis a fi de curs, la pràctica de l'esport al pati, els jocs cerebrals: escacs, dames, etc. L'art teatral i el grup coral, espècie d'escolania, amb actuacions periòdiques als diversos actes religiosos d'aquell temps. Aquells mestres que més que "Hermanos", eren companys, col·laboraven en les nostres distraccions, aconseguint en la majoria dels casos que el seu record perduri després dels anys.

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

—Als catorze anys vaig entrar a la fàbrica de Gèneres de Punt d'en Guasch; després a la d'en Josep Nadal; després a la fàbrica dels germans Ros Llauder; i finalment a la tornada del servei militar i fins a l'esclatada de la Guerra Civil, a la fàbrica de Farines d'en Josep Maria Jolonch, on des de tota la vida hi treballaven el meu pare i els meus oncles, "els Rancis"; també vaig amenitzar la meva ronda de treball fent l'aprenentatge, a

hores perdudes, de l'ofici de barber a cal "Ramon Barber", E.P.D.

—¿Quin ofici, professió o càrrec oficial us ha situat en la vida?

—A la tornada de França vaig treballar un any de barber a cal Martorell i després uns quants anys a "El Siglo", on vaig practicar-me i empollar en el ram de llibreria fins que em vaig establir pel meu compte, i encara suro.

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

—L'esport amb totes les seves diversitats ha estat, de sempre, la meva afició. L'he practicat i l'he fet practicar als altres, amb un esperit totalment "amateur", de col·laboració personal, fins que les meves forces han minvat i les circumstàncies han fet que solament restés en mi un esportiu espectador.

L'altra afició intensa de la meua vida són els escacs, des de minyó i tota la vida sempre a punt per fer la partideta. Sóc soci del Club d'Escacs d'Agramunt, Casal Agramuntí, i he participat en tots els torneigs en que ha prés part l'entitat.

L'escriure també m'agrada —he estat redactor esportiu de SIÓ, "Barna Deportiva", "Dicen", "La Mañana", "Diario de Lérida"— i la literatura, biografia, història i la informació diària i setmanal se'm mengen algunes hores de les que es solen dir perdudes.

—En practiqueu alguna?

—Aquesta pregunta es contesta suficientment amb les manifestacions de la resposta anterior.

—Per quins països heu viatjat?

—Els meus passos pel món han estat limitats a Catalunya, l'Aragó i França els anys 39 al 42, després de la guerra civil.

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

—La premsa diària no m'escapa, també les revistes setmanals d'informació nacional i internacional, "Sábado Gráfico", "Triunfo", "Gaceta", "Actualidad", i les esportives.

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida col·lectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

—Vaig col·laborar intensament a l'organització humana, econòmica, administrativa i cultural de la nostra Vila durant la Guerra Civil, en particular després del bombardeig del 5 d'abril que causà el desori dins la Vila i Comarca. A partir de l'any 43 he pres part en l'organització del futbol d'Agramunt, dins de totes les activitats que era necessari per aconseguir una bona marxa del nostre equip. He actuat dins la Redacció de SIÓ i fa una colla d'anys que sóc el Secretari de la Delegació de la Cambra de Comerç de la Vila i membre de la Junta de Fires i Festes.

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

—La nostra Vila és com des de sempre molt laboriosa, ho toquem tot una mica; però aquesta diversitat de treball ens porta a una situació d'estabilitat, de tranquil·litat, que ens allunya bastant dels temors d'una calçada econòmica sobtada i encara que en un termini llarg estem, com tots, exposats a una crisi, crec que pel moment n'estem salvats.

La cultura està molt lligada amb l'organització de l'ensenyament, i en això, en aquest moment, crec que som un dels pobles de la província que ho tenim més ben arreglat; no ens falten Biblioteques, l'Institut, Acadèmies, llibreries, i tot això en conjunt fa molt per la cultura. L'esperit de cultura dintre l'individu agramuntí, jo crec que no és dels més baixos de la província, encara que tots devem inculcar als nostres fills que això és una cosa molt seriosa i tots devem esforçar-nos en millorar-la.

L'esportiu, com a espectacle, li falta molta organització; però en aquests moments hi ha una inquietut avassalladora per la pràctica de l'esport com mal hi hagi estat, la nostra juvenalla es belluga intensíssimament i si tota aquesta riada d'entusiasme esportiu pogués ésser dirigida, encarrilada, per una Junta esportiva i uns tècnics (monitors) professionals, crec que el nom d'Agramunt tornaria a ressonar per més enllà de les contrades catalanes.

La marxa administrativa de la Vila crec que per ara està en bones mans i demostren que es preocupen dels diversos problemes que té plantejats la Vila.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què faríeu?

—El creixement ha d'ésser una de les majors preocupacions, hem de procurar que el vestit no es quedi petit, car llavors és quan surten totes les pegues. Les

entrades i sortides de la població espero que seran en breu reparades, puix cada dia el trànsit d'estrangers i forans és més intens i la presentació i ordenació de les vies d'entrada té molta importància. L'impuls del nostre Ajuntament no deu defallir en les qüestions d'engrandiment de la Vila, llocs de treball, immobles de pisos i polígon industrial, així com preveure el proveïment dels serveis públics, aigua i llum els més principals.

—Com veieu el futur d'Agramunt?

—L'esperit individualista dels nostres conciutadans ens porta que dins la Vila, cada u a casa seva, s'espavilli perquè tot rutlli. I a fe que això és un fet indiscutible, tot rutlla, tothom treballa, les fàbriques, els comerços, les indústries, les granjes avícoles i porcines, i sobretot l'agricultura és florent, ben mecanitzada, i la prosperitat es coneix en el lluïment de la pell de tots; però crec que tot això, tot i sent molt important, no és suficient. Caldria també que tots penséssim una mica en els assumptes col·lectius, interessar-nos per les coses que, ben portades, millorarien l'aspecte en tots els ordres de la nostra Vila. Per això hem de lluitar tots els agramuntins, vells i joves, amb afany i esperit de titans.

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

—Els moments actuals plens d'inquietuts, de problemes econòmics nacionals i internacionals, augmentats pel fantasma de la superproducció que ocasiona, paradoxalment, l'encariment dels articles més essencials, la inflació, la recessió i el temor de mals majors, és quan l'home, la família, deu pensar més que mai en no deixar-se portar per l'afany d'aventures, en ajustar els pressupostos, en l'estalvi, evitar el malbaratament, i sobretot no fer castellet a l'arena, que són molt fàcils d'ensorrar-se, i sobretot pensar en la possible tornada de les "vaques flaques", ja que aquesta predicció bíblica d'en Josep al Farac, no deu ésser oblidada, sinó considerada com a molt factible.

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

—Són molts els agramuntins que durant aquest segle s'han destacat pel seu afany en pro de la nostra Vila; però em permeto posar de relleu entre ells a Marià Jolonch, per l'electricitat, per la farinera i per tots els projectes que bullien dintre el seu cap i que, malauradament, no els pogué portar a terme.

Dins dels contemporanis desapareguts, considero dignes de destacar en aquestes pàgines, a en Joan Carrera Batalla (Joan Sastre), per la seva total dedicació a l'obra comú d'aquesta Vila. La seva vida fou curta. E.P.D.

Agramunt, de sempre, tradicional Vila de músics, ha tingut amb en Ramon Mora Solsona un dels músics destacats de la província, malgrat els anys encara els finíssims sons del seu violí meravellen als assistents del retaule de la Passió de Cervera. Fou l'home que sorgí en el moment precís per a comanar la nau de l'esport de la Vila, baix la seva batuta s'aconseguien innombrables èxits per tot arreu i la seva integritat ens portà la realització del Camp d'Esports, aconseguit per la Immensa estima a la nostra Vila, des de Lleida per l'inoblidable En Jaume Ros Estany, del qual no ens podem mai oblidar al fer història de l'esport de la nostra Vila.

Assemblea Local de la Creu Roja d'Agramunt

Davant les nombroses preguntes que aquesta Assemblea Local rep sobre el funcionament de l'ambulància, drets dels socis, socorristes, etc., creiem d'interès per a tothom fer una breu explicació perquè la cosa quedi aclarida el més bé possible.

La Creu Roja és una institució benèfica i perquè això pugui ésser és necessari que tingui uns ingressos que són: les aportacions voluntàries dels socis, la recaudació que es fa el dia de la bandereta i el cobrament de serveis sigui amb hospitals, ambulàncies, etcètera.

El soci de la Creu Roja és un col·laborador mitjançant la seva aportació econòmica (300 ptes. anuals) completament desinteressada i voluntària, doncs el seu pagament no dona dret a cap servei gratuït. L'assemblea d'Agramunt però, ha cregut convenient com atenció i agraïment per aquesta aportació concedir un 20% de descompte a tot aquell soci que hagi de fer ús de l'ambulància.

Els socorristes són unes persones (homes i dones) que s'ofereixen voluntàriament per a fer serveis (llocs de socors a la carretera, etc.), els diumenges i dies de festa, i conduir, aquests dies, l'ambulància en cas d'urgència.

La primera aspiració que va tenir l'Assemblea Local va ésser l'adquisició d'una ambulància doncs per Agramunt era una necessitat que feia temps es deixava sentir, i això ha estat possible gràcies a la desinteressada aportació de tots els veïns d'Agramunt i Comarca, la qual cosa no ens cansarem d'agrair. Perquè aquesta ambulància pugui funcionar els dies de cada dia es necessària la col·laboració dels taxistes (doncs en cas contrari solament actuaria els diumenges) els quals han de cobrar un jornal, a l'ambulància cal netejar-la, cuidar-la i tenir-la a punt per qualsevol eventualitat i tot això necessita unes despeses, veritat és, que alguns s'han ofert per conduir-la en qualsevol urgència, però no ens podem exposar que quan arribi el moment, problemes

particulars i la feina de cada un faci que es retrassi el funcionament, per això s'ha cregut convenient comptar amb els serveis dels taxistes.

L'Estat Espanyol ha concedit soldats a la Creu Roja i a la Província de Lleida li'n toquen 100 perquè es repartixin entre les diferents Assemblees Locals. Perquè Agramunt pugui gaudir-se d'aquest avantatge és necessari que adquirim un terreny i construïm un lloc de socors; llavors els fills de la Vila que els toqui fer la "mill" a la Península podem reclamar-los perquè siguin destinats, si l'exèrcit ho creu oportú, al lloc de socors d'Agramunt, sempre i quan hagin estat socorristes de la Creu Roja.

Tota aquesta explicació ve a tomb, com hem dit al principi, degut a les nombroses preguntes que es fa la gent, una de les quals era que tots els serveis de l'ambulància serien de franc, i això creiem que ja es veu que no pot ésser per la senzilla raó que hi ha unes despeses a fer, i amb la recaudació dels socis i la quèstió anual de la festa de la bandereta, no n'hi ha prou, no cal dir que els preus que es cobraran pels serveis de l'ambulància seran el més ajustats possibles, solament per a cobrir les diferents despeses que hi hagi. Volem afegir, però, que si s'arribés a realitzar l'adquisició del terreny i la creació del lloc de socors amb soldats, llavors els serveis de l'ambulància serien quasi bé de franc, doncs es comprèn fàcilment que les despeses es reduirien al mínim. Cal aclarir, potser, que els serveis que s'efectuaran els diumenges pel destacament de socorristes, vigilància en actes esportius, a la carretera, trasllat d'accidentats, etc., etc., són completament gratuïts, així com també qualsevol servei que es pugui prestar a les persones necessitades.

Acabem dient que per qualsevol aclariment o dubte, tots els membres de l'Assemblea estem disposats a donar tota mena d'explicacions.

Assemblea Local de la Creu Roja

Si compara,
elegirà

CHOCOLATES *Viladís*

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRERERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar

Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

NADALENQUES

¡Ah! ¡qui fos en cell temps nuyrit,
que Jhesús fo infant petit;
e com tots jorns ab ell anàs,
ab ell estés, ab ell jugàs!

Ramon LLULL (Segle XIII)

Als anys trenta, els infants parvulets de la classe de la senyora Adela —de bon record entre nosaltres— obríem els ulls al Nadal portant joiosos, a la mà, un verset que començava: "Nadal és festa cabdal. / Rebeu pares del meu cor, / l'afecte del meu amor, ..." I acabava amb tota la ingenuïtat: "Es un dia en que la terra / sembla un trosset de cell"

Malgrat tantes vicissituds, guerres, fam, racismes, misèries de totes menes, algunes les hem viscut, altres ens arriben, a diari, a través dels mitjans de comunicació social creiem que els desitjos, particulars i universals, de pau, amor i felicitat de la infantesa, no s'han estroncat mai, sempre són renovellats.

Al llarg del temps, els poetes, representants de multituds, han fet homenatge al Nadal dedicant-li les seves nadales, expasant-hi els diferents estats d'ànima en aquests dies tan vells i alhora tan nous i entranyables.

Representativa d'aquests anhels, és la tria de versos que comença amb la finura que Maria Antònia Salvà ens ofereix en aquesta nadala:

JESUSET del pessebre, tendra Nadala
que floriu amb el gebre, de matinada.

— oOo —

LES PROFUNDES ENYORANCES

Llum que t'apagues lenta en la mirada,
llunyà ressó de la pairal tonada,
perfum d'un inefable pessebret!
Si Nadal fa reviure la infantesa
i els ulls fa espurnejar com branca encesa
bésa'm Nadal, amb l'aire del teu fred.

Lluís VALERI

— oOo —

Hi ha nimbres glaçats,
de llum, a les sales.
Un rellotge es sent
caminar, amatent,
amb la passa forta.
Hi ha una ànima absent
rera cada porta.

Jaume AGELET GARRIGA

— oOo —

ELS TÈRBOLS ANYS DE LA MALTEMPSADA

Quin Nadal com aquest de la guerra?
Quin Nadal com aquest del terror?
Cap Nadal no serà el de l'enyor
com aquest que viurem a la terra.

Manuel BERTRAN I ORIOLA

— oOo —

ELS DESITJOS DE PAU I AGERMANAMENT

Aquesta nit tot s'agermana,
tot el que és noble, lliure i franc.
Un fi perfum d'herba boscana
fibla la sang.

Josep Maria de SEGARRA

— oOo —

Blanques Nadales, quin dolç batre d'ales
arran del cor atraieu!
Mal que la guerra castigui la terra

sou flors humides de pau arreu.
Tots els llenguatges acostin miratges
de llum, d'alegria, en boira i en neu,

Sebastià SANCHEZ JUAN

— oOo —

LA SENZILLESA DE COR

També vindrem, infant a l'hora vella
com a pagès, per ser més sol amb Tu.
Vindrà mudat, al costat de la dona
amb el vestit de quan ens vam casar.

J. V. FOIX

— oOo —

LES INQUIETUDS SOCIALS

Reculls la tendresa que el Nadal exhala
Els pastors d'ahir s'han tornat obrers.
Els àngels passegen amb gent menestrada
i fan els pessebres al mig dels carrers.

Xavier BENGUEREL

— oOo —

¿Com guarniries el jaç del Nen pobre,
si la pinassa i la palla has venut,
i és mal coixí el que pots fer amb l'or que et sobra
i no tens falda, ni al pit tens virtut?

Josep Maria LOPEZ PICO

— oOo —

Demà posats a taula, oblidarem els pobres
—i tan pobres com som!—
Jesús ja serà nat.

Ens mirarà un moment a l'hora dels postres
i, després de mirar-nos,
arrencarà a plorar.

Joan SALVAT - PAPASSEIT

— oOo —

Però ara ja no tenim Nadal;
l'hem perdut amb fulles de pàmpol
i panotxes estrangeres,
christmes, punyetes, sopars
i lluminàries.
L'hem ofegat del tot,
mesquinament,
com qui fugí d'un parent pobre.
Ens afartarem de dir paraules
grasses prop d'un betlem improvisat,
farem un petó als fills
—si en tenim—
i follarem més de gust.
i ignoro

la dona, l'home i el fill
d'allà, els dos de la cova, pobres
rebuig de tots, joia d'uns massa pocs.

Carles - Jordi GUARDIOLA

Quan, deixant a part, els inevitables estralls d'ordre natural, tenim encara vius en la memòria els desastres de Vietnam, Biafra, Bangla Desh, Israel... malauradament seria llarga la llista, i quan en l'actual cruïlla, sembla que algun fantasma vulgui sortir-se de lludriguera, glosem aquestes nadales amb les pacífiques guspines que, Pau Casals i Joan Alavedra, arreguen al últim vers del Poema del Pessebre, com si reséssim fervents una oració:

Pau a la terra,
mai més cap guerra,
mai més pecat.
Pau entre els homes
de bona voluntat.

Pere MORA GIRIBET

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE NOVIEMBRE

NACIMIENTOS:

Jaime Codina y Boix dia 5
Ramón Garcia y Batalla > 11

MATRIMONIOS:

Angel Torres Zubiri, con
M.ª Rosario Alcalde Dominguez dia 9

DEFUNCIONES:

Maria Recasens Areny 80 años dia 10
Clotilde Mateu Bonet 68 > > 22
Dolores Balagueró Torres 71 > > 26

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE NOVIEMBRE

Día 18	1'5 litros m. ²
> 19	6 >
> 20	0'6 >
> 23	7 >
Total	15'1 litros m. ²

El Observador: DIOSDADO PONT

ACAPÚICO
BAR-RESTAURANT
DISCOTECA
AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Dirección:
RAMON INGLÉS (Crich)

Para buen servicio

Funeraria (Casa Romá)

Rapidez... Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19 Teléf. 390309
AGRAMUNT

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

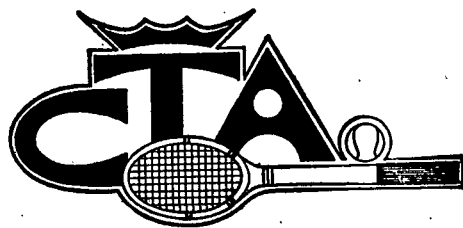
Calle Piedad, 25 Teléfono 21
BOSOST (Valle de Arán)

Salón Riart

BELLEZA Y ESTETICA
PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14 Agramunt

EL CLUB TENIS AGRAMUNT

desitja als seus associats

i simpatitzants, unes

Bones Festes

i pròsper Any 1975

Salvatge terra, homes cansats

PER QUÈ. LLEGIR?

M'agrada llegir. Ara mateix, estic interessat en una sèrie de llibres d'història. Després de tres o quatre "tipus" d'històries al llarg de dos o tres extensos cursos, per fi li he trobat el "pols". Fa sis o set mesos un company d'estudis em va dir que ell creia en la història com a antecedent vàlid per a establir les coordenades d'una futura actuació social, política, etc., en la vida del país. Comprendre el passat és el pas per a entendre el present i la mesura per a forjar el futur. Més o menys el que em deia anava per aquí (1). Hi estic totalment d'acord. Potser perquè els esdeveniments de tot un curs acadèmic han servit de filtres conscienciador. I això és molt important. Per això m'interessa l'estudi històric. Per això m'apunto a "totes" les que puc perquè cada "una d'elles" no és res més que una faceta de la "Grand i General Estòria" de l'activitat individual i social dels homes i dels pobles, dels homes i dels pobles que dia rera dia la van forjant. I estimo els homes i el meu poble.

— oOo —

M'interesso per la literatura. De petit ja escrivia versots i aquest orgasme lent i persuasiu filtra i construeix la meua —"quan dic jo, vull dir nosaltres", diu Foix— història íntima, i constitueix, com diu Neruda, un homenatge a l'home. A fi de comptes, és alguna cosa més que un homenatge a la comunicació entre els homes, escriure o llegir? I ara recordo, per exemple, aquella frase d'"Izot", personatge gorkià que és la definició més senzilla i bonica que s'ha dit sobre la cultura: "Aprenderé bien, leeré mucho y marcharé a lo largo de todos los ríos, y lo comprenderé todo! ¡Enseñaré a la gente! Sí, la enseñaré. ¡Qué hermoso es, hermano, compartir el alma con otra persona!" (2). Després d'això que se'n pot pensar d'aquests piròmans, rostidors de la cultura, que ara i adés incendien llibrereries, revistes, etc.? Em fan llàstima...

M'interesso, doncs, per la literatura com a exponent de la capacitat creadora de l'home i com a manifestació externa del seu interior com a individu i com a ser social. I penso que tota obra quan surt de les mans de l'autor ja no li pertany a ell; ja és de tots; ja és comunitària; ja forma part, com les criatures

després de néixer, del món social del seu autor. I per aquestes dues facetes és pel què la literatura m'interessa.

— oOo —

M'interessa, tantmateix, llegir els diaris. La història queda ben definida per Lain Entralgo quan diu que es "un recuerdo de lo que fue al servicio de una esperanza de lo puede ser". La literatura, tantmateix, podríem considerar-la com la faceta íntima i tridimensional de l'activitat humana. El diari, en canvi, esdevé rabiosament present. Recordo, ara, els versos d'Eliot, en aquell complex i bellíssim llibre que és "Four Quartets":

"Lo que podría haber sido y lo que ha sido
Apuntan a un fin único, que es siempre presente" (3).

La premsa ens dona la imatge real dels nostres fets. Com a vehicle de comunicació i informació el diari té destinat un lloc essencial en la societat: El de fiscal públic. És clar que està sotmès, avui per avui, a limitacions i travetes de tota mena. Això és el que cal canviar. És difícil, sí. Però jo em pregunto si no ho és més, encara, i més dolorós, suportar dia rera dia l'engany usurer a que ens sotmet qui el domina i ens domina. Organ d'informació; òrgan d'expressió; òrgan de combat, diria. Per això lleigeixo els diaris. I si moltes vegades em fan riure, d'altres em posaria a plorar.

Jordi GUASCH

- (1) Respecte a això, Pierre Vilar escriu en la introducció al seu llibre "Catalunya dins l'Espanya moderna": "Des del moment que una vocació d'historiador no significa l'atracció del passat sinó la voluntat de comprendre millor el present, (...)".
- (2) Estic parlant del llibre de Màxim Gorki, "Mis Universidades", que aquest any ha publicat ZYX. La cita és a la plana 108.
- (3) Els versos aquests corresponen al llibre publicat per Barral, l'any setanta u i són del poema titulat "Burnt Norton", pàgina 41.

MAGATZEMS COTS, DESITJA A TOT HOM I FELICES FESTES!

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOŞ DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN

POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

GESTORIA FEIXA

Zapateria, 1
AGRAMUNT

CHOCOLATES JOLONCH

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Noviembre, adoptaron los siguientes acuerdos:

EXPEDIENTE DE CREDITO.

Aprobar la propuesta de la Comisión de Hacienda a fin de utilizar por medio de transferencia la suma de 592.000 pesetas.

INCREMENTO SUELDO FUNCIONARIOS.

Dáse cuenta del Decreto del Ministerio de la Gobernación 2463/1974, de 9 de Agosto, por el que se fija el sueldo base de los Funcionarios de Administración Local.

EXPEDIENTE DE ACTIVIDADES.

Se da cuenta del expediente incoado a petición de D. Tomás Figuera Bonet para la instalación de un Matadero de conejos en calle Arrabal de Puigvert, remitiendo el mismo a la Comisión Provincial de Servicios Técnicos.

LICENCIAS DE OBRAS.

A Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Lérida, para obras de pavimentación de los bajos y otras interiores aparte la instalación de un letrero luminoso en la fachada del local sito en calle Guimerá, 18

A D. Agustín Guasch Aumedes, obras interiores en la casa sita en Plaza Generalísimo.

A D. José M.ª Piulats Solé, construcción de una tribuna en la parte trasera de la casa de su propiedad sita en Arrabal de Puigvert.

A D. Antonio Viñals Castellá, arreglo puertas patio en Extramuros Sta. Esperanza.

A D. Francisco Boncompte Mases, reparación tejado de la casa sita en Mafet.

A D. Maximino Saiz Tercero, construcción de la acera frente a la casa de su propiedad en calle Instituto.

A D. Ramón Ribera Verdaguer, apertura de una puerta en fachada lateral Cine Avenida.

A D. Jaime Barrera Solé, obras interiores en casa Plaza Generalísimo.

A D. Juan Miralles Molins, construcción de un altillo en almacén sito en Avda. J. Mestres.

A D. Francisco Lecha Lasheras, obras interiores en casa calle Sió

A D.ª Carmen Herbera Tapioles, rellenar trujal y bodega en la calle Sió

A D. Luis Salas Sánchez, prórroga seis meses revoque y pintado fachada casa calle Estudios Viejos.

A D.ª Carmen Riart Marsol, colocar un letrero luminoso en el Salón de Belleza, calle Angel Guimerá.

A D. Jaime Marina Figuera, construcción de una vivienda unifamiliar en Carretera Artesa.

A D. Francisco Inglés Oromí, reparar galería posterior casa Plasa Generalísimo.

A D. Modesto Puigpinós Comelles, revoque y pintado fachada casa calle San Juan.

A D. José Batalla Pujol, reparación tejado casa Av. A. Ros.

A D. Francisco Marquilles Vilalta, conexión canaleras desagüe a la red general.

A D. Miguel Farreny Muxench, por idem corral Extramuros Castillo.

A D. José Pedraza Pérez, nueva alineación pared corral en calle Arrabal de Puigvert.

A D. Jaime Brils Fauria, ensanchar puerta trasera casa sita en Avda. J. Mestres.

A D. Isidro Solé Suria, cubrir el corral sito en Ntra. Sra. del Socós.

A D. José M.ª Jolonch Trepal, obras interiores en almacén de harinas sito en plaza Pozo.

A D. José Esmatges Altisent, arreglo tuberías agua calle Hermandad.

A D. Amado Costa Aymerich, montar una grua en vía pública Plaza del Pozo, para construcción casa.

A D. Juan Escolá Plá, obras interiores casa calle Aspi.

A D. Pablo Añé Torres, ensanchar puerta corral en Circunvalación.

A D. Ricardo Vicens Borges, colocar letrero luminoso en local Avda. Mariano Jolonch.

A D. José Serra Boneta, nueva alineación patio trasero Arrabal de Puigvert.

A D.ª Rosa Guardia Buchaca, construcción almacén en granja sita Extramuros San Francisco.

A D. Ramón Llanes Creus, obras interiores casa Arrabal San Francisco.

A D. Agustín Corrales Fontova, conexión aguas a la red general Avda. J. Mestres.

A Cooperativa «Verge del Socós», tendido línea eléctrica camino de la Parra.

—¡Papá! Ahora hay chicos que llevan PIOJOS
—¡Bah!! Esto ya lo llevábamos nosotros.

¡ATENCIÓN SEÑORA!

Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.

Es un consejo de

Tintorería

salas

Sió, 29

AGRAMUNT